

БОЯН БОЙЧЕВ

БЕЗПЪТИЦА

chitanka.info

Стопиха се отлитащи фарове,
Замлъкнаха последните стъпки,
Гласове се разтвориха в нищото.

Това време е вече излишно,
Внезапно счупва се пътят,
Не е Венеция, бедни лодкарю!

Очите не свикват със мрака,
Думите като атомна бомба —
На кого да ги дам? Ще избухнат.

Дяволът свири туш за разтуха,
Край пътя — там е свободно —
Присядам и нищо не чакам.

Луната за минутка не мигна —
Опасни са закъснелите пътници,
В краката ми пропастта се разплиска.

Ехото за приятел ме иска...
Катастрофирах в безпътицата.
Животът за нищо не стигна.

април-юни 1999 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.